

га, че си можалъ да използувашъ, туй което Богъ ти е далъ сега нещастieto на всинца ви седи въ това, че нѣмате излишекъ. Казвате: нѣмаме си парици, спестени за черни дни. Брашенце нѣмаме, това нѣмаме, онова нѣмаме. Е, мислите ли, че онѣзи, които иматъ сж осигуре-чи? Азъ говоря за излишека въ природата, но има друго нѣщо. Ти си гладувалъ 10 дена, нѣмалъ си какво да ядешъ. Дойде единъ приятель, иска да ти услужи, носи една торба съ брашно, дава ти я. Ти си честенъ човѣкъ, казвашъ: не искамъ, какъ ще го взема? Не, ти ще го вземешъ, ти си се молилъ заради него. То не е излишекъ. То е необходимо за твоя животъ. И тъй, вие трѣбва да изпждите отъ вашия умъ всѣка мисль на недоволство, всѣка мисль, която внася дисхармония въ живота ви и да бждете въ хармония съ великата Любовь. Вие трѣбва да знаете, че ако живѣете по Бога, Той ще ви помогне чрѣзъ хората. Като казвамъ да живѣемъ по Бога, нѣкои ме разбиратъ криво. При сегашнитѣ ваши разбирания, вие не можете да живѣете по Бога тъй, както трѣбва. Да живѣемъ по Бога, значи да разбираме законитѣ Му, да ходимъ въ Неговата воля, и въ основата на живота ни да легне Любовьта. Казвате: по Любовь не се живѣе. Ако азъ живѣя по Любовь, всѣки ще ме използува. При сегашнитѣ